

Overlast en geweld t.o.v. **sekswerker-sters/trans*** prostitué-es in de IJzerwijk

Studie over de ervaringen van trans* vrouwen
in het kader van de straatprostitutie in IJzer

Overzicht van de overlast en het geweld, vastgesteld en beleefd door de sekswerker-sters/ prostitué-es in IJzer

Deze studie richt zich in de eerste plaats op sekswerker-sters/trans* prostitué-es die werkzaam zijn op straat in Brussel-Stad. De IJzerwijk staat hierbij centraal, geteisterd door een reeks conflicten die door sommige actoren onder meer in verband gebracht worden met prostitutie. Omdat zij (de sekswerker-sters) minder toegankelijk zijn, en zich op de intersectie bevinden waar verschillende stigma's samenkomen, worden de getuigenissen i.v.m. hinder die gepaard gaat met overlast en geweld in de wijk zelden door de sekswerker-sters zelf afgelegd en bieden dus meestal slechts een onvolledig beeld.

Om een empirische basis te leggen, werden er bij hen getuigenissen verzameld. Het onderzoek heeft tot doel de debatten rond prostitutie in IJzer te nuanceren aan de hand van getuigenissen van degenen die er het dichtst bij betrokken zijn, maar ook om hun kwetsbaarheid beter te begrijpen. Dit houdt in dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen de verschillende kwetsbaarheden naargelang zij verband houden met prostitutie, transidentiteit of migratie; en de aard van de overlast en/of het geweld waaraan zij ten prooi vallen, te preciseren.

CONTEXT

Methodologie

Ruimtelijk gezien, bestrijkt het onderzoeksgebied de straten opgenomen in artikel 1 van het gemeentelijke reglement van de stad Brussel van 2017, evenals de Albert II - laan.

Methodologisch gezien, is het onderzoek zowel gebaseerd op de bestaande literatuur en documentatie (wetenschappelijke artikels, internetsites, geldende reglementen ...) als op empirisch werk via kwalitatieve interviews. Aangezien het aantal onderzoeken dat zich met dit thema bezighoudt, op deze specifieke plek en gezien vanuit het standpunt van de sekswerkers, beperkt is, neemt het empirische aspect een prominente plaats in. Het ziet er als volgt uit :

- Observatie op het terrein: 26 observatiemomenten hebben plaats gehad tussen juli 2020 en januari 2021, in het kader van het straathoekwerk 's nachts geleid door Alias (17 momenten) en observatiemomenten op het terrein overdag (9 momenten).
- Contextgerelateerde interviews: 13 contextgerelateerde interviews hebben plaats gehad met enkele bewoners en een tiental wijkorganisaties.
- Interviews met de doelgroep: 17 interviews werden afgenomen bij de doelgroep. Deze getuigenissen vormen het centrale deel van het onderzoek.

Over IJzer

Een wijk in volle ontwikkeling

Sinds enkele jaren, observeren we bij IJzer een reeks transformaties die een impact hebben op de bouw en de bevolking van de wijk. Terwijl gezinnen met een bescheiden inkomen er vroeger konden wonen voor een lage prijs (zij het in vervallen staat), zijn de woningen vandaag gericht op een jong cliënteel, met een hoger budget en een kleiner gezin. De handelszaken evolueren op dezelfde manier: kleine en grote trendy bistro's, galleries en culturele gelegenheden zien er het licht en brengen het nodige vertier waar de nieuwe bevolkingsgroepen behoefte aan hebben. Andere plekken gaan achteruit: voormalige industrieterreinen, de Nepomuc zaal, toegankelijke cafés (voor een publiek met een beperkt inkomen en personen die betrokken zijn bij prostitutie), de sluiting van twee rendez-vous hotels als gevolg van de verstikkende belastingsdruk op de hotels in de wijk.

Verschillende actoren

De bewoners en de verschillende actoren bij IJzer hebben niet allemaal dezelfde kijk op de wijk. Er is een stille meerderheid die noch voor noch tegen prostitutie is en een welwillende relatie onderhoudt, zowel met het Alhambra comité als met de personen die prostitutie beoefenen. Sekswerkers worden bewust betrokken bij enkele initiatieven, meestal met het doel om een dialoog omtrent prostitutie op gang te brengen, te sensibiliseren rond de thema's die daaruit voortkomen of om de sekswerkers te betrekken bij activiteiten in de wijk, los van het sekswerk. De prominente aanwezigheid van de politie wordt ook vastgesteld zonder dat die leidt tot een betere bescherming tegen het geweld dat de sekswerkers ondergaan die in dit stadsgedeelte werken.

Een lokaal comité: het Alhambra comité

Het Alhambra comité heeft zijn discours toegespitst op de onverenigbaarheid tussen prostitutie en de woonfunctie van de wijk. Om dit discours kracht bij te zetten, heeft het comité documentatie verzameld over prostitutie die als “wilde” prostitutie wordt omschreven. Deze documentatie omvat onder meer een reeks audiovisuele fragmenten waarin de sekswerker-sters worden blootgesteld en waarin de door het comité waargenomen overlast wordt belicht. Het comité mobiliseert zich voor meer leefbaarheid en de inname van de ruimte om prostitutie te ontmoedigen. In de praktijk resulteert dit in talrijke verzoeken aan de overheidsinstanties, waarmee het comité zijn visie op de wijk delen. Voor het comité gaat het debat niet langer over de vraag hoe een beter begrip tussen de verschillende soorten publiek kan worden bereikt: er is een kloof ontstaan met de sekswerker-sters, met inbegrip van de verenigingen, die dialoog niet langer mogelijk maakt. Het comité vertegenwoordigt verre van alle bewoner-sters van de wijk maar zijn mondigheid, zijn geprivilegieerde toegang tot de openbare raadplegingen en tot de bevoegde bestuursorganen verlenen zijn handelingen evenwel een aanzienlijke impact.

Openbare politiek

Naar aanleiding van de ontwikkelingen in de wijk en de eisen van het Alhambra comité heeft de overheid een reeks maatregelen genomen. Vier belangrijke middelen worden onderscheiden: gemeentelijke reglementen, de oprichting van een transversale post voor openbare rust, raadpleging via het PICEP platform en politieacties.

Het overleg vindt niet meer plaats, maar de openbare diensten blijven naar het Alhambra comité luisteren en het krijgt regelmatig antwoord van politieke kant en van de politie. De dialoog met de organisaties die de personen betrokken bij sekswerk/prostitutie begeleiden, leverde echter weinig resultaat op, nog minder sinds het stopzetten van het overleg van PICEP.

Er kan vastgesteld worden dat de veiligheid niet op dezelfde manier gegarandeerd wordt voor de verschillende soorten publiek aanwezig bij IJzer. Net zoals de vaststelling dat er een kloof bestaat tussen de politieke visie volgens dewelke prostitutie niet meer zou mogen bestaan in een nabije toekomst en de huidige situatie waarin ze een tastbare realiteit vormt.

Over de straatprostitutie bij IJzer

Recente ontwikkelingen

Prostitutie is geen recent fenomeen in de wijk. Wat er de laatste jaren veranderd is, zijn de politiek en de verschillende soorten publiek, en de nieuwe dynamiek die eruit voortvloeit. Omdat ze schadelijk bevonden werden voor de werkomgeving van de Manhattan wijk, werden de trans* vrouwen die seksuele diensten verleenden, weggedreven naar de straten binnen de IJzerwijk. Dit heeft de cisgender sekswerker-sters uit Oost-Europese landen en de trans* sekswerker-sters ertoe gedwongen samen te leven met Belgische en West-Europese cisgender vrouwen, die reeds aanwezig waren in de residentiële straten. Binnen de groep van de trans* sekswerker-sters vinden we verschillende soorten afkomst terug. Bij de groep afkomstig uit Zuid-Amerika hebben zich geleidelijk aan personen afkomstig uit de Maghreb, uit het Midden-Oosten en later uit Oost-Europese landen aangesloten. Dit alles met een wisselende verstandhouding tussen de verschillende groepen of de bewoner-sters.

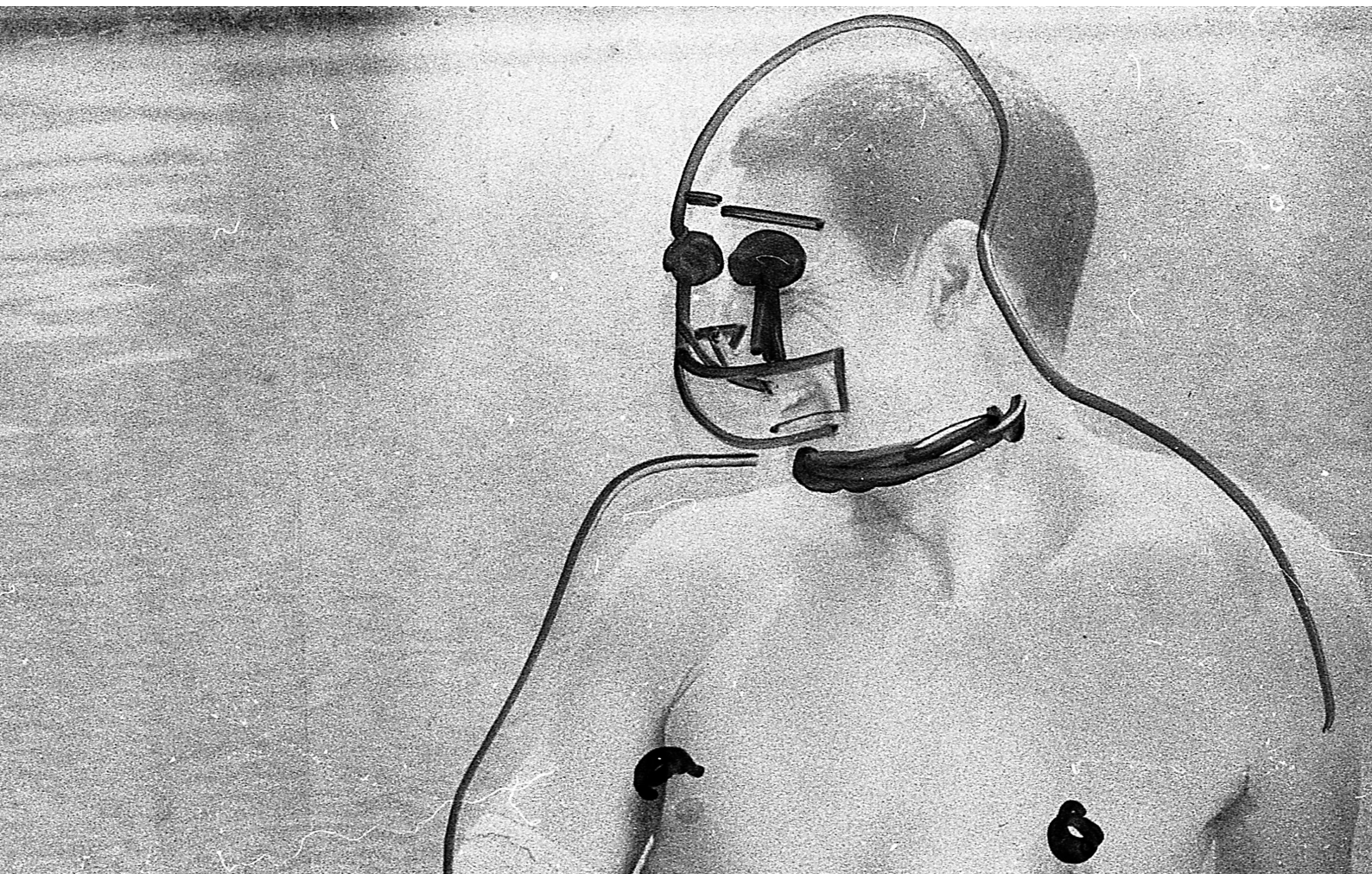
De onzekere situatie van de sekswerker-ster

IJzer biedt de sekswerker-sters geen gunstig werkkader. Een aantal deelneemsters merkt een verslechtering van de werkomstandigheden op die hen naar andere vormen van prostitutie drijft. Bevel om het grondgebied te verlaten, een toename van het aantal druggebruikers in de openbare ruimte, lagere prijzen en risicovolle praktijken of conflicten wat het werkterrein betreft, zijn allemaal factoren die de verslechtering van de dienstverlening bij deze vorm van prostitutie in de hand werken, waar de meest kwetsbare profielen sowieso al worden aangetroffen. De huidige situatie leidt tot grote spanningen en risico's die de sekswerker-sters als allereerste treffen.

Weinig gedocumenteerd geweld, dus minder zichtbaar

Los van het feit dat sekswerker-sters niet snel klacht indienen, is het vastleggen van geweldplegingen tegen trans* sekswerker-sters een netelige kwestie en dit om twee redenen. Ten eerste maken de PV's van de politie geen onderscheid tussen cisgender slachtoffers en transgender slachtoffers. Vervolgens kent het gegevenssysteem geen specifieke categorie voor sekswerker-sters/ prostitué-es. Een analyse maken van herhaaldelijke geweldplegingen tegen trans* sekswerker-sters met de beschikbare informatie is dus onmogelijk.

DE INTERVIEWS

Steekproef

- Aantal: 17 personen die in de wijk werken, werden geïnterviewd: 14 d.m.v. individuele interviews en 3 samen in een groepsinterview. De gemiddelde leeftijd van de ondervraagden was 42 jaar.
- Gender: De meesten beschouwen zichzelf als vrouw (10 antwoorden), 3 personen definiëren zich als trans vrouw, en 2 personen hanteren flexibelere concepten wat hun gender betreft, zonder die in specifieke bewoordingen om te zetten.
- Statuut: de meeste deelnemers zijn niet aangesloten bij het sociaal zekerheidsstelsel en, op het moment van het interview, had geen van hen werk, aangegeven of niet, anders dan prostitutie.
- Huisvesting: onder de ondervraagden, kan er een onderscheid gemaakt worden tussen zij die hun eigen appartement huren; zij die samen huren met andere sekswerkers; en de personen die hun eigen plek niet hebben en tijdelijk bij andere personen verblijven.

De vormen van geweld en de geweldpleger-pleegsters

Scheldpartijen, projectielen, bedreigingen zijn dagelijkse kost. Bijna alle getuigenissen rapporteren dit soort agressie, dagelijks wat de scheldpartijen betreft, en het gooien van voorwerpen enz, met zeer grote regelmaat. Aanvallen met een mes worden ook vaak genoemd. De scheldpartijen zijn gericht op hun genderidentiteit of op het uitoefenen van sekswerk.

Vorbijgangers met slechte bedoelingen – Deze eerste categorie is groot en het geweld dat van hen uitgaat, bouwt zich langzaam op: minachtende blikken, spot en agressie t.o.v. sekswerk of de transidentiteit komend van personen die gedronken hebben en/of gebruikt.

Gebruikers en mensen die rondhangen – Meerdere deelnemers vermelden diefstal, scheldpartijen, overlast (vuilnis, afval, geluidshinder), intimidatie naar de klanten toe; dit alles getuigt van het problematisch delen van de ruimte.

Jongeren – Ze rijden langs op hun scooter of op hun fiets om objecten of vloeistoffen te gooien, lopen te voet rond om de sekswerker-sters in elkaar te slaan. Ze scheppen op over hun agressieve daden en verspreiden die via social media.

Inwoner-sters van de wijk en het Alhambra comité – We kunnen verschillende vormen van intimidatie onderscheiden: psychologische druk (de sekswerker-sters worden uitgescholden, gefilmd, getoond op social media), fysiek geweld (slagen, aanvallen met een stok, bezem, het gooien van stenen, van flessen, van water vanuit bepaalde gebouwen), latente dreiging (druk op de verhuurders van appartementen die verhuren aan sekswerker-sters, op de cafés en op de overheidsinstanties) en initiatieven die als achterpoortje dienen om iets te bereiken (het valoriseren van een residentiële wijk wat de afschaffing van de prostitutie veronderstelt).

Politie – De relatie met de politie is ingewikkeld, want de agent-es hebben de macht om de sekswerker-sters te verbieden hun werk uit te oefenen, wat gelijkstaat aan economische geweld voor de meesten onder hen. Boetes, identiteitscontroles, de angst om opgepakt te worden, de nacht door te brengen in de cel of uitgezet te worden, storen de sekswerker-sters in het verderzetten van hun job. Dit geldt nog meer voor hen die geen verblijfsvergunning hebben in België. Wanneer een incident tussenkomst van de politie vereist, wordt er vermeld dat de politie weinig interesse toont wanneer het gaat om sekswerker-sters die het slachtoffer zijn. Enkele getuigenissen hebben het over het niet verlenen van hulp aan een persoon in nood.

Sekswerk – Aan de interne conflicten die zowel binnen de gemeenschap van trans* sekswerker-sters als bij cisgender sekswerker-sters terug te vinden zijn, kan de opschudding veroorzaakt door de verdeling van de ruimte tussen de twee groepen toegevoegd worden. Die confronteert de trans* sekswerker-sters met LGBTQI+ fobie en leidt tot territoriale conflicten en tot het ontstaan van spanningen met pooiers. Fysieke aanvallen met een mes, scheldpartijen en intimidatie gericht naar de trans* sekswerker-sters en naar hun klanten, omwille van hun genderidentiteit en/of hun veronderstelde seksuele oriëntatie.

Financiële afpersing, chantage, scheldpartijen psychologische druk, fysieke agressie, valse beschuldigingen, geld in ruil voor bescherming of voor een staanplaats kunnen verleend worden met pooierrelaties onder sekswerker-sters.

Klanten – Het voorgaande verplicht sommige deelnemers om klanten te aanvaarden die zij zouden geweigerd hebben in betere omstandigheden. Het onrechtmatig onderhandelen over de prijs, het teruggeven van het geld na het leveren van de dienst, risicovolle praktijken, bedreigingen, afpersing en valse beschuldigingen komen steeds weer terug in de getuigenissen.

Sommige klanten blijven een grote bron van gevaar voor de sekswerker-sters. Dit komt tot uiting door scheldpartijen, diefstal, het vernietigen van waardevolle objecten, dreigementen om de activiteit van prostitutie van de persoon in de openbaarheid te brengen, geluidshinder die een negatieve reactie opwekt van de omgeving, fysieke agressie, vernedering, seksuele aanrakingen, verkrachtingen, (...) die zelfs kunnen leiden tot de poging, zelfs tot moord op de sekswerker-sters. Sommigen vertonen sporen, zichtbare verwondingen, impact op hun gezondheid op lange termijn, trauma's. In nog veel extremere mate, blijken er sommige personen rond te lopen, die de sekswerker-sters aanspreken en doen alsof ze interesse hebben in hun dienst. Deze valse klanten, met slechte bedoelingen, stellen de sekswerker-sters eveneens sterk bloot aan risico's die allerlei soorten agressie met zich mee kunnen brengen.

VASTSTELLINGEN

Trauma's en taboes – op sommige ervaringen gelinkt aan diepe trauma's kan worden ingegaan, andere zijn (of zijn onmogelijk) te bespreken omdat ze te intiem zijn of verbonden met een te diep lijden.

Alomtegenwoordigheid van geweld – “Ik heb zoveel meegemaakt, maar zoveel dingen”, “Het stopt nooit”, “Het is teveel” zijn boodschappen die steeds terugkomen in de getuigenissen. Overweldigd door de frequentie van gewelddadige situaties, weegt die dagelijks zodanig op de deelnemers dat die leidt tot moeheid en uitputting.

Frustratie en machteloosheid – t.o.v. geweld beperkt de bewegingsruimte van de ondervraagden om actie te ondernemen zich tot drie mogelijkheden: zich verdedigen en vrezende voor wraakacties die buiten alle proporties zijn, hulp vragen en gestigmatiseerd worden (zich richten tot instanties brengt het risico met zich mee dat ze vernederd worden, niet geholpen worden of zelf beschuldigd worden) of het geweld ondergaan om het ergste te vermijden.

Gevoel geen toegang te hebben tot hulp – uitspraken zoals “niemand beschermt je” komen terug en tonen de uitsluiting die de deelnemers ervaren, de verplichting om zich alleen te moeten weren tegen geweld.

Banaliseren van de gebeurtenissen – Het dagelijks meemaken van geweld leidt tot het ontstaan, bij de sekswerker-sters die het ondergaan, van uitspraken die dat soort gebeurtenissen als “normaal” gaan omschrijven: het is normaal uitgescholden te worden, geslagen te worden, het is normaal dat de politie niet reageert op de vraag om hulp, normaal om voorwerpen naar het hoofd geslingerd te krijgen enz.

Noodsituatie vs. structurele repressie – op de totaliteit van de geweldplegingen en de overlast die ervaren wordt, is het deel dat effectief aangegeven wordt, laag. De situaties die de basisbehoeften onmiddellijk bedreigen (gezondheid, huisvesting, voeding) worden sneller gecommuniceerd dan geweldplegingen.

Dure vriendschappen – vriendinnen die elkaar ondersteunen en elkaar terugvinden voor een diner 's avonds worden vermeld, maar ook vriendinnen die anderen beschermen en daar geldt voor vragen of die het huren van een kamer of een sofa voorstellen voor een veel te hoge prijs. “Vriendschappen” gaan soms dus gepaard met afpersing.

De wens onafhankelijk te zijn en het misprijzen van de maatschappij – het misprijzen van de maatschappij uit zich in het associëren van sekswerker-sters met afwijkend gedrag of misbruik. Vele deelnemers weerleggen deze beelden expliciet, weigeren afhankelijk te zijn van sociale hulp, verzetten zich tegen kleine criminaliteit en zien sekswerk als de enige mogelijkheid om te werken en onafhankelijk te zijn.

Opeenstapeling van stigma's – De meest kwetsbare profielen die verschillende kwetsbaarheden of stigma's verenigen (sekswerk, migratie, drugsgebruik, zonder vaste woonplaats...) zijn meer blootgesteld aan geweld.

Te grote blootstelling – door de opeenvolgende sluitingen van plaatsen die zich tolerant opstelden t.o.v. sekswerker-sters, worden ze nu meer blootgesteld op straat. Dit heeft belangrijke gevolgen voor hun veiligheid, ze worden blootgesteld aan iedereen, de bewoners en de burenbegrepen.

Een plek van erkenning – de IJzerwijk is een gewelddadige plek en een plek waar prostitutie beoefend wordt, maar paradoxaal genoeg, ook een van de enige plaatsen waar de deelnemers hun identiteit kunnen beleven en tonen.

Transfobie en stigmatisering van sekswerk – transfobie doorkruist hun leven op vele manieren, gaande van de vlucht uit hun land tot de dwang om sekswerk te doen, via bepaalde vormen van geweld die ze ondergaan doordat ze eruit zien als trans* personen of hun activiteit als sekswerker-ster.

Restricties in de ruimte –

- Stedelijke mobiliteit: zich verplaatsen in de stad en de genderidentiteit laten zien, is niet vanzelfsprekend. Aanvaard worden in het dagelijkse leven hangt ook af van de plek en van de context en heeft tot gevolg dat sommigen zich niet op hun gemak voelen op sommige plaatsen.
- Discriminatie bij de toegang tot een plek: sommige cafés hanteren een expliciete selectie wat hun klanten betreft en weigeren sekswerker-sters de toegang.

Recht op fysieke integriteit – de deelnemers zijn zich ervan bewust dat een situatie die uit de hand loopt, een persoon met slechte bedoelingen, allemaal situaties zijn die hen het leven kunnen kosten. De angst om niet levend en wel naar huis terug te keren, achtervolgt hen constant.

Ontmenselijking, respect en waardigheid – de deelnemers vragen zich af of ze minder waard zijn, of zelfs niets waard zijn in een maatschappij die “honden beter behandelt”. De ontmenselijking en de LGBTQI+ fobie waar ze vaak het doelwit van zijn, dwingt hen soms om zichzelf eraan te herinneren dat ze ook menselijke wezens zijn.

Naar hier komen om « rust te vinden » – sekswerker-sters worden vaak gezien als de oorzaak van overlast en geweld. Nochtans is het net het tegenovergestelde waar ze naar op zoek zijn. Voor het grootste deel zijn het personen met een migratie achtergrond, die een rustig leven willen en gewoon willen bestaan zonder bang te moeten zijn om te (over)leven.

VERZOEKEN VAN DE DEELNEEMSTERS

Respect voor transidentiteit

De ondervraagden wensen, in het kader van hun activiteiten bij IJzer, het recht om gerespecteerd te worden omwille van hun gender door de voorbijganger-sters, de agent-es en de bewoner-sters en een kader te scheppen waarin ze een waardig leven kunnen leiden. Ze wensen ook het recht te hebben gehoord te worden en toegang te hebben tot de politiemacht, net zoals de andere burgers. In een bredere context zou de aanvaarding en het respect van de maatschappij het hen mogelijk maken toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en als dat niet lukt, tot sociale rechten.

Hulp en begeleiding van kwetsbare groepen

De deelnemers pleiten niet alleen voor de invoering van specifieke steun voor sekswerker-sters, maar ook voor een differentiëring van de in IJzer aanwezige problemen en doelgroepen. Verschillende getuigenissen onderstrepen het belang van hulp aan de aanwezige (andere) kwetsbare groepen: steun voor mensen met geestelijke gezondheidsproblemen, een opvangruimte of een geschikte plaats voor druggebruikers zouden bijdragen tot een veiligere omgeving voor iedereen. De daarmee gepaard gaande ongemakken zijn schadelijk voor hun werkomgeving en de associatie met deze problemen is verontrustend voor de deelnemers. Bovendien moet een onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende behoeften binnen het sekswerker-sterspubliek dat aan de IJzer werkt. De prioriteiten kunnen zeer uiteenlopend zijn en bij de steunmaatregelen moet rekening worden gehouden met allerlei nuances: het vinden van huisvesting, het parcours om te stoppen met prostitutie, de regularisatie van de verblijfsvergunning, het voorkomen en beperken van drugsgerelateerde risico's, het ontsnappen uit een situatie met een pooier, enz...

Nood aan infrastructuur en veiligheid

Wat het werkterrein betreft, vermelden ze de noodzaak om gebruik te kunnen maken van aangepaste infrastructuur en minder blootgesteld te worden aan het zicht van alles en iedereen tijdens hun werk. De opening van hotels is hierbij van cruciaal belang voor hygiëne en veiligheid, maar ook om discretie te kunnen garanderen (voor sekswerker-sters en hun klanten). Dit laat toe dat er minder confrontaties zijn met de bewoner-sters en dat er eveneens minder overlast is wat vuilnis en geluidshinder betreft. Tenslotte, wordt het plaatsen van adequaat straatmeubilair vermeld, zoals vuilnisbakken en damestoiletten om de netheid te bewaren in de publieke ruimte. Dit is des te meer van belang in een context waar ze buiten in de openbare ruimte moeten vertoeven omdat de alternatieven (hotels, bars) gesloten zijn of hen de toegang weigeren.

Steden die geciteerd worden als voorbeeld

De meest mobiele sekswerker-sters noemen andere steden als voorbeeld. In België wordt Antwerpen door sommige deelnemers als een referentie beschouwd. In verschillende landen worden sekswerker-sters geregistreerd, zelfs zonder papieren, worden de plaatsen toegewezen en is de politie in geval van nood in de buurt. De voorbeelden van de Drop-In in Luxemburg en de noodopvang voor sekswerker-sters in Vancouver, die een kader bieden voor opvang buiten de werkuren, werden door sommige deelnemers aangehaald. Deze plaatsen bieden steun, wederzijdse hulp en gezelligheid onder sekswerker-sters, gezondheidszorg en risicobeperking en zorgen voor basisopvang. Wat de geboden alternatieven betreft, is het echter van belang de voor- en nadelen van de aangehaalde voorbeelden nader te overwegen.

Alias vzw werkt sinds 2009 met MSM-mannen (Mannen die seksuele betrekkingen hebben met andere mannen) en trans* personen die actief zijn in de prostitutie / het sekswerk in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Alias ontwikkelt strategieën ter verbetering van de gezondheidszorg / het welzijn, preventie en risicovermindering en sociale inclusie d.m.v. talrijke participatieve projecten, straatwerk in de stad en internetpermanenties op escortsites, medische permanentie (SOI/HIV testen, vaccins, PrEP), onthaalpermanentie, collectieve en gemeenschapsactiviteiten en individuele begeleiding. Het aanbod van Alias is volledig anoniem en gratis. Ons doel is tegemoet te komen aan de noden en de vragen van het publiek. Wij bieden onze expertise op het vlak van prostitutie bij MSM en trans* personen eveneens aan onze partners aan.

Colofon

Overlast en geweld t.o.v. sekswerker-sters/trans* prostitué-es in de IJzerwijk
Studie over de ervaringen van trans* vrouwen
in het kader van de straatprostitutie in IJzer
Onderzoekster: Ana Daniela Dresler
Foto's: Jean-Loup Dabe
Stuurgroep: Agathe Kirchhoffer, Bruno Claeys, Katia Senden, Laurent Van Hoorebeke, Alexandre Felix, Florine Merpoel, Sophie d'Aubrey
Nederlandse vertaling: Saskia De Keyser
Brussel, Mei 2021
Met de steun van Brussel Preventie en Veiligheid

